

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/53/2018
Identifikačné číslo spisu: 1216010151
Dátum vydania rozhodnutia: 20.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1216010151.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 20. marca 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného R. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. decembra 2016, sp. zn. 4To/114/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. O. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 19. septembra 2016, sp. zn. 4T/30/2016 (ďalej len ako „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“), uznal obvineného za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

potom, ako si na doposiaľ nezistenom mieste, v doposiaľ nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil omamné látky - heroín, ich následne prechovával až do dňa 12. júla 2015 do času cca 16.00 hod. v Bratislave na Lotyšskej ulici pri kotolni nachádzajúcej sa oproti obytnému domu číslo 22, a to tak, že po tom, ako bol príslušníkmi Policajného zboru zbadaný vzadu za kotolňou pri strednom komíne uvedenej kotolne, otočil sa im chrbtom a presunul sa ku v poradí tretiemu komínu kotolne, postavil sa vedľa komína tak, že komín bol z jeho pravej strany a odhodil smerom doprava od seba na zem pred uvedenou hliadkou plastové uzatvárateľné vrečko so 7 ks menších plastových balíčkov s obsahom neznámeho hnedého prášku, ďalšie plastové uzatvárateľné vrečko so 7 ks menších plastových balíčkov s obsahom neznámeho hnedého prášku, 2 ks natiahnutých infekčných striekačiek s tekutinou svetlej farby, plastové uzatvárateľné vrečko s 11 ks menších plastových balíčkov s obsahom neznámeho hnedého prášku a malé plastové vrečko s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky, pričom na základe znaleckého posudku, číslo PPZ-KEU-BA-EXP-2015/11063, bolo zistené, že plastové uzatvárateľné vrečko so 7 ks menších plastových balíčkov (stopa číslo 1) obsahovalo zmes heroínu, kofeínu a

paracetamolu s celkovou hmotnosťou 32 956 mg, z toho 2 966 mg absolútneho heroínu, plastové uzatvárateľné vrečko so 7 ks menších plastových balíčkov (stopa číslo 2) obsahovalo zmes heroínu, kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 33 217 mg, z toho 2 956 mg absolútneho heroínu, plastové uzatvárateľné vrečko s 11 ks menších plastových balíčkov (stopa číslo 5) obsahovalo zmes heroínu, kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 8 861 mg, z toho 665 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá spolu 329 obvykle jednorazovým dávkam drogy a s celkovou hodnotou 3 751,70 €, na steroch vzatých z oboch rúk obvineného bola zistená prítomnosť stôp heroínu, pričom heroín je zaradený podľa zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Obvinenému bol za to súdom podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Obvinenému bol zároveň podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad na dobu 2 roky.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 8. decembra 2016, sp. zn. 4To/114/2016 (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „druhostupňový súd“), postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného, ktorým napadol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Obvinený dovolaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 10. septembra 2018, napadol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je podľa obvineného naplnený v dôsledku toho, že v prípravnom konaní mu bolo znemožnené podať opravný prostriedok voči dvom uzneseniam, ktorými bol do konania pribraný Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru, a síce voči uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania, Bratislava II, z 12. júla 2015, ČVS: ORP-938/1-VYS-B2-2015 (č. l. 92-93; z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická toxikológia), a uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave z 15. júla 2015, ČVS: KRP-155/1-VYS-BA-2015 (č. l. 101-102; z odboru kriminalistika, odvetvie daktyloskopia a tiež odvetvie kriminalistická biológia a genetická analýza). Ako uvádza obvinený, tieto uznesenia boli doručené jeho osobe i jeho obhajcovi až dňa 18. septembra 2015, teda viac ako jeden mesiac po tom, čo boli sledované stopy č. 1 až 6 zničené najneskôr dňa 14. augusta 2015, ako to vyplýva zo znaleckého posudku z odvetvia daktyloskopie na č. l. 108. Obvinený v tejto súvislosti zdôraznil, že druhé z označených uznesení bolo vydané v čase, kedy voči jeho osobe už bolo vznesené obvinenie, no i napriek tomu mu toto uznesenie bolo doručené až po viac ako dvoch mesiacoch od jeho vydania, a to v čase, kedy už predmetné stopy boli zlikvidované. Uvedené podľa obvineného platí primerane aj vo vzťahu k prvému uzneseniu, ktoré bolo vydané v čase, kedy bol nepochybne obvinený z materiálneho hľadiska, navyše zadržaný postupom podľa § 85 ods. 1 Tr. por. a prítomný v priestoroch Krajského riaditeľstva Policajného zboru. Sumarizujúc, znalecké posudky vyhotovené na podklade týchto uznesení, nie je podľa obvineného možné považovať za procesne použiteľné.

Naplnenie rozoberaného dovolacieho dôvodu obvinený odvodzuje aj z toho, že v návrhu na podanie obžaloby z 23. februára 2016, ČVS: KRP-155/1-VYS-BA-2015 (č. l. 170-171), v rozpore s § 209 ods. 1 Tr. por. absentuje odôvodnenie, prečo vyšetrovateľ nevyhovel návrhu obhajoby z 8. januára 2016 (č. l. 47) na zabezpečenie rádiovkej komunikácie medzi hliadkou, ktorá zadržala obvineného na mieste a preverovala jeho totožnosť. Toto pochybenie podľa obvineného nebolo napravené ani konajúcimi súdmi.

Ďalší z uplatnených dovolacích dôvodov, a síce podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., obvinený zdôvodnil tým, že nezákonnosť vykonaných dôkazov v tejto veci spôsobuje skutočnosť, že boli zadovážené na základe nezákonne vykonaného služobného zákroku príslušníkov Policajného zboru, na realizáciu ktorého, podľa názoru obvineného, neexistoval žiaden zákonný dôvod. Tvrdenia uvádzané

zakročujúcimi príslušníkmi Policajného zboru, že v jeho osobe opoznali dílera drog, je podľa obvineného vyvrátená jeho odpisom registra trestov, z ktorého vyplýva, že sa nikdy v minulosti nedopustil žiadnej drogovej trestnej činnosti. Keďže títo príslušníci nemali žiadnu konkrétnu vedomosť o páchaní konkrétnej trestnej činnosti jeho osobou, potom je ich zákrok potrebné vyhodnotiť ako nezákonný a za nezákonné treba označiť aj všetky dôkazy vykonané na jeho základe, pretože boli vykonané v príčinnej súvislosti s týmto služobným zákrokom.

Odhliadnuc od uvedeného bola podľa obvineného jeho vina v konaní preukázaná len na základe výpovedí dvoch svedkov, príslušníkov Policajného zboru, ktorí predtým než podali výpoveď, neboli zbavení mlčanlivosti. Obvinený je toho názoru, že vina musí byť založená na základe výpovedí nestranných osôb, ktoré pozorovali konanie páchatel'a.

Závažným pochybením z pohľadu zákonnosti dokazovania je podľa mienky obvineného aj tvrdenie súdov, ktoré sa nachádza v skutkovej vete napadnutého rozsudku, že na steroch vzatých z jeho oboch rúk bola zistená prítomnosť stôp heroínu. Ako ďalej uvádza obvinený, zo žiadneho procesne použiteľného úkonu nevyplýva, že by mu tieto stery boli niekedy brané. V úradnom zázname z 12. júla 2015 (č. l. 130) sa síce uvádza, že bol zobrať ster rúk obvineného, avšak tento záznam nie je možné použiť v trestnom konaní. Uvedená skutočnosť je navyše v rozpore so zápisnicou o obhliadke miesta činu (č. l. 116-117), v ktorej sa neuvádza nič o odobrati stero. Tieto stery navyše neboli predmetom znaleckého skúmania z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy, a preto nemožno s istotou konštatovať, že boli odobraté z rúk obvineného.

Podľa obvineného je nevyhnutné upriamiť pozornosť aj na tú skutočnosť, že uznesenie o začatí trestného stíhania bolo v predmetnej veci vydané na základe ustanovenia § 199 ods. 1 Tr. por., teda na základe trestného oznámenia, hoci trestné oznámenie sa v spise nenachádza.

Za ďalší procesný nedostatok, ktorý spôsobuje procesnú nepoužiteľnosť zaistených stôp a ich následného skúmania, treba podľa obvineného označiť postup, v rámci ktorého bolo v jeho veci začaté trestné stíhanie ešte dňa 12. júla 2015, teda v čase, kedy vyšetrovatel'ka nedisponovala výsledkami predbežného vyjadrenia k zaisteným stopám z Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru. Vyšetrovatel'ke, ktorá uznesením začala trestné stíhanie bola navyše nepochybne známa identita osoby obvineného, a teda jej nič nebránilo v tom (najmä s ohľadom na časové možnosti), aby s uznesením o začatí trestného stíhania súčasne voči nemu vzniesla obvinenie. Vyšetrovatel'ka však namiesto toho pred obhliadkou miesta činu začala len trestné stíhanie vo veci, čím došlo podľa obvineného k porušeniu § 206 ods. 1 Tr. por. Týmto postupom podľa obvineného došlo k situácii, kedy bol obvinený materiálne, nie však formálne, čím bol zároveň ukrátený uplatňovať svoje procesné práva. Tento nezákonný postup vyšetrovatel'ky sa podľa obvineného preniesol aj na dôkazy získané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, a teda v konkrétnej rovine ide o stopy zaistené pri obhliadke miesta činu, ale tiež o všetky tri znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je podľa obvineného v tejto veci daný tým, že z právnej vety výrokovej časti rozsudku okresného súdu vyplýva, že obvinený bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu, ktorého sa dopustil tým, že si neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku vo väčšom rozsahu podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. V skutkovej vete predmetného rozsudku sa však nachádza len vo všeobecnosti zopakovaná časť právnej vety doplnená o skutočnosť, že obvinený si mal zadovážiť omamnú látku - heroín na nezistenom mieste, v nezistenom čase a nezisteným spôsobom, pričom takto „nezistene" mal zadováženú látku následne prechovávať až do dňa 12. júla 2015, do času 16.00 hod. Podľa obvineného takto koncipované znenie skutku nenapĺňa požiadavky týkajúce sa nezameniteľnosti skutku. Skutková veta v posudzovanom prípade je totiž len zopakovaním právnej vety s doplnením skutočností, ktoré preukazujú, že žiadna zo skutkových okolností, ktorých preukázanie je vyžadované pri zadovážaní a prechovávaní omamnej látky tak, ako je to uvedené v § 163 ods. 3 Tr. por. (t. j. miesto, čas a spôsob spáchania, materiálny popis všetkých zákonných znakov príslušnej skutkovej podstaty) nebola v

skutkovej vete popísaná. Naopak, je v nej uvedené, že zadovážiť a prechovávať omamnú látku mal obvinený tým, že ju odhodil. Skutková veta teda podľa názoru obvineného nepopisuje konanie vyjadrené v právnej vete (zadováženie a prechovávanie omamnej látky), ale popisuje následné konanie spočívajúce v odhodení omamnej látky. Uvedenému záveru z pohľadu obvineného svedčí, že skutková veta začína slovom „potom“, za ktorým nasleduje zopakovanie právnej vety a až nato nasleduje znenie skutočnej skutkovej vety, ktoré sa viaže na odhodenie a nie zadováženie a prechovávanie omamnej látky. Podľa obvineného je týmto evidentné, že skutok, za ktorý bol odsúdený, doposiaľ nebol ani zistený.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je podľa obvineného založený aj tým, že v popise skutku je uvedené celkové množstvo zaistenej zmesi a následne hodnota celkovo zaistenej zmesi. Zo znenia skutkovej vety teda nie je možné zistiť, či zaistená látka bola spôsobilá ovplyvniť psychiku konzumenta, a teda z nej nie je zrejmé, či môže byť vôbec táto zaistená zmes považovaná v zmysle § 172 ods. 1 Tr. zák. za omamnú látku a z tatko koncipovanej vety nie je možné zistiť ani spôsob určenia rozsahu vyšetřovaného skutku. Na základe týchto skutočností teda nie je možné posúdiť správnosť právneho posúdenia skutku. Tento nedostatok podľa obvineného nenahrádza a neodstraňuje: ani všeobecné konštatovanie v skutkovej vete, že heroín je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, pretože toto súdu je síce pravdivé, avšak nepreukazuje, či konkrétna zaistená zmes bola spôsobilá ovplyvniť psychiku konzumenta; ani zapracovanie hmotnosti „absolútneho heroínu“ nachádzajúceho sa v zaistenej zmesi do skutkovej vety prvostupňového rozsudku, nakoľko skutková podstata trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. takýto pojem nepozná a takúto skutkovú okolnosť je možné využiť pri správnosti právneho posudzovania trestného činu podľa § 171 Tr. zák., ale nie pri správnosti právneho posudzovania trestného činu podľa § 172 Tr. zák.; a ani zapracovanie počtu obvykle jednorazových dávok drogy do skutkovej vety, a to z dôvodu, ktorý je uvedený vyššie. Totiž podľa obvineného v prípade posudzovania trestnosti činu podľa § 172 Tr. por. je nutné postupovať v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. a nie podľa § 135 Tr. zák.

Obvinený dal ďalej dovolaciemu súdu do pozornosti, že ak by aj hodnota zaistenej omamnej látky mala byť stanovená k celku zaistenej látky, potom bolo potrebné vziať do úvahy koncentráciu zmesi, pretože jej hodnota sa v závislosti od jej „čistoty“ pohybuje v určitých hraniciach a nie v pevnej sume tak, ako to vyslovili v odbornom vyjadrení príslušníci Policajného zboru. Obvinený v tejto súvislosti osobitne poukázal, že koncentrácia zaistenej látky bola pri stope č. 1 vo výške 9 % hmotnostných, pri stope č. 2 vo výške 8,9 % hmotnostných a pri stope č. 5 vo výške 7,5 % hmotnostných. Podľa obvineného v danom prípade ide o tak malú koncentráciu, že z pohľadu kvality omamnej látky sa dá hovoriť o veľmi nekvalitnej zmesi, a preto je potrebné vziať do úvahy spodnú hodnotu hranice, za ktorú sa takáto zmes v Bratislave v treťom štvrtroku 2015 predávala. Takúto sumu je pritom potrebné zisťovať z oficiálnej Národnej správy o stave drogových závislostí a kontrole drog v Slovenskej republike, vypracovanej Národným monitorovacím centrom pre drogy, ktoré je národným zastúpením špecializovanej európskej agentúry European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction, resp. prípadne znaleckým posudkom a nie z ničím neovereného všeobecného vyjadrenia Národnej kriminálnej agentúry, Prezídia Policajného zboru. Navyše ako uvádza obvinený, koncentrácia pri stope č. 5 bola odlišná ako pri stopách č. 1 a 2, a teda ani hodnota tejto zmesi logicky nemôže byť v rovnakej výške ako hodnota stôp zaistených pod č. 1 a 2. Tieto skutočnosti majú podľa obvineného zásadný význam na oprávnenosť použitia kvalifikovanej skutkovej podstaty v jeho prípade.

V súlade s touto argumentáciou obvinený navrhol dovolaciemu súdu, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa uplatnené dovolacie dôvody opierajú a aby súčasne podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, podľa okolností aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, a aby zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené uznesenie obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obvinený zároveň navrhol, aby najvyšší súd podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Okrem toho obvinený v zmysle § 380 ods. 4 Tr. por. navrhol, aby dovolací súd prerušil výkon napadnutého rozhodnutia až do rozhodnutia najvyššieho súdu.

Na dovolanie obvineného reagoval prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podaním, ktoré bolo prvostupňovému súdu doručené 18. septembra 2018. Konštatujúc v ňom nepreukázanie uplatnených dôvodov, prokurátor navrhol dovolanie obvineného zamietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací podľa § 377 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie obvineného v zmysle ustanovenia § 378 Tr. por. a zistil, že bolo podané oprávnenou osobou v zmysle § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., zastúpenou obhajcom v súlade s § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde podľa § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por., spĺňajúc všetky obligatórne požiadavky v zmysle § 374 Tr. por. Zároveň však dovolací súd dospel k zrejmému záveru, že v posudzovanom prípade nie sú splnené dôvody dovolania, ako sú uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por., čo malo za následok odmietnutie dovolania obvineného na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd obvinenému pripomína, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania podľa § 385 ods. 1 Tr. por., sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. (R 120/2012).

V zmysle citovaného je tak za kvalitu podaného dovolania zodpovedný výlučne dovolateľ, ktorý svojim podaním určuje mantinely prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu. To znamená, že najvyšší súd nebude preberať jeho aktivitu a iniciatívne zisťovať ďalšie (v dovolaní neuvedené) chyby napadnutého rozhodnutia, alebo aj jemu predchádzajúceho konania, ktoré by zodpovedali niektorému z prípustných dovolacích dôvodov taxatívne uvedených v § 371 Tr. por.

Najvyšší súd úvodom poznamenáva, že obvinený v predmetnej veci uplatnil dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., ktoré môžu byť skutočne efektívnym prostriedkom nápravy len za kumulatívneho splnenia podmienky vyplývajúcej z § 371 ods. 4 Tr. por. V zmysle naposledy označeného ustanovenia dôvody dovolania podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr pred odvolacím súdom. V opačnom prípade najvyšší súd dovolanie vždy odmietne ako zrejme nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. (ZSP 35/2013, R 11/2016). Citované ustanovenie vychádza z ponímania dovolania ako skutočne mimoriadneho opravného prostriedku, pričom je praktickým vyjadrením tzv. koncentračnej zásady ovládajúcej celé trestné konanie. Túto úpravu možno chápať aj ako určitú zo zákona vyplývajúcu procesnú sankciu za procesnú pasivitu oprávnených osôb. V tejto súvislosti sa žiada dodať, že podmienka vyjadrená v ustanovení § 371 ods. 4 Tr. por. sa aj z ústavného hľadiska javí ako akceptovateľná a udržateľná (porovnaj s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. júna 2016, sp. zn. II. ÚS 499/2016).

V kontexte uvedeného dovolací súd konštatuje, že nemohol prihliadnuť na námietky (ani jednu z vyššie uplatnených námietok), ktoré obvinený uvádza pod dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., nakoľko preskúmaním celého obsahu trestného spisu zistil, že ich dovolateľ neuplatnil najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, hoci tieto okolnosti mu boli, resp. museli byť známe.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je daný vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu uvádza, že jeho účinné uplatnenie pripúšťa dve alternatívy. Prvá umožňuje namietat' nesprávnu právnu kvalifikáciu a druhá dovolateľa oprávňuje uplatniť výhradu nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia. Naproti tomu znenie vety za bodkočiarkou konzekventne vyjadruje, že týmto dovolacím dôvodom sa nemožno domáhať revízie skutkových zistení, čo znamená, že dovolací súd je zásadne viazaný skutkovým stavom (ako je uvedený v napadnutom rozhodnutí), ku ktorému dospeli vo veci nižšie konajúce sudy. Najvyšší súd na podklade dovolania obvineného či generálneho prokurátora, teda nemôže preskúmať správnosť zisteného

skutku a postup, akým konajúce súdy hodnotili dôkazy, pretože táto činnosť je vždy založená na aplikácii procesných ustanovení, nie hmotnoprávných (viď R 57/2007, ZSP 46/2013, R 47/2014). Namietat' zistenia skutkovej povahy je oprávnený len minister spravodlivosti prostredníctvom ustanovenia § 371 ods. 3 Tr. por.

Trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, psím. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene kúpi, predá, vymení zadováži alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje vo väčšom rozsahu.

Pokiaľ obvinený spochybňuje právnu kvalifikáciu skutku, konkrétne poukazuje na absenciu objektívnej stránky spočívajúcej v konaní, a síce neoprávnenom zadovážení a prechovávaní omamnej látky, tak dovolací súd k tomu uvádza, že zo znenia skutku jednoznačne vyplýva, že obvinený prechovával omamnú látku - heroín až do času 16.00 hod. dňa 12. júla 2015, ktorú zadovážil za doposiaľ bližšie nezistených okolností, pričom dispozície nad ňou sa vzdal práve v súvislosti so služobným zákrokom príslušníkov Policajného zboru. O neoprávnenej držbe obvineného s predmetnou omamnou látkou svedčí aj prítomnosť stôp heroínu na steroch vzatých z oboch rúk obvineného (dovolací súd viazaný textom skutkovej vety a vyššie uvedeným obmedzením v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por., neskúmal zákonnosť dôkazu, z ktorého tento záver vyplynul).

Pod prechovávaním omamnej látky pritom treba rozumieť hocikaký spôsob držby tejto látky po akúkoľvek dobu. Páchateľ túto látku ani nemusí mať priamo pri sebe, stačí, že ju má vo svojej moci (porovnaj s uznesením najvyššieho súdu z 13. februára 2013, sp. zn. 3 Tdo 43/2012). Právna veda zastáva názor, s ktorým sa dovolací súd stotožňuje, že slovné spojenie „akúkoľvek dobu“ má natoľko silný význam, že aby išlo o prechovávanie omamnej látky, stačí, ak páchateľ túto úmyselne prechováva čo i len niekoľko sekúnd (viď Burda, E., Čentéš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol.: Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. diel. 1. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2011, s. 264).

Vo svetle uvedených skutočností, námietka spočívajúca v nedostatočnom preukázaní zadováženia omamnej látky, z hľadiska dovolacieho konania, stráca na význame. Totiž podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody dovolania podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného. Najvyšší súd nemá pochybnosť o prechovávaní omamnej látky obvineným v zmysle § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ako je popísané vyššie, a preto i prípadná nesprávna kvalifikácia podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. (tým, že obvinený nadobudol omamnú látku iným spôsobom), nemá podstatný vplyv na zmenu jeho právneho postavenia.

Najvyšší súd vyhodnotil ako nerelevantnú aj tú námietku obvineného, ktorú založil na tvrdení, že zo znenia inkriminovaného skutku nevyplýva, či zaistená látka bola spôsobilá ovplyvniť psychiku konzumenta, a teda či v danom prípade vôbec možno hovoriť o omamnej látke. Na spornú okolnosť totiž najvyšší súd zaujal názor vo svojom skoršom uznesení, v ktorom jasne uviedol, že pokiaľ výrok o vine v skutkovej vete rozsudku látku označuje ako omamnú, vrátane jej názvu, resp. označenia, podmieňujúceho zaradenie do príslušnej skupiny z hľadiska systematiky zákona o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch, je požiadavka správnej kvalifikácie tomu zodpovedajúceho zákonného znaku, uvedeného v § 172 ods. 1 Tr. zák., splnená. V skutkovej vete rozsudku preto už nie je potrebná citácia legálnej definície omamnej látky uvedenej v § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (mutatis mutandis ZSP 35/2013).

Vychádzajúc z uvedeného, vrátane znenia ustáleného skutku, považuje dovolací súd za nevyhnutné dospieť k záveru o splnení podmienok legálnej definície omamnej látky, uvedenej v § 2 ods. 1 naposledy uvedeného zákona, a teda naplnení zákonného znaku omamnej látky, ktorý je súčasťou použitej právnej kvalifikácie.

Obvinený pod rozoberaný dovolací dôvod podradil aj tú okolnosť, že súdy dospeli k nesprávnemu

záveru o výške hodnoty omamnej látky, a to s ohľadom na rozličný pomer koncentrácie účinnej látky obsiahnutej v jednotlivých zaistených stopách. Keďže podľa názoru obvineného ide v posudzovanom prípade o veľmi nekvalitnú zmes, bolo namieste vychádzať zo spodnej hodnoty hranice, za ktorú sa takáto omamná látka, resp. zmes heroínu, kofeínu a paracetamolu predávala v treťom štvrtroku 2015.

Dovolací súd v tomto ohľade konštatuje, že obvinený správne dôvodí, že hodnota zaistenej omamnej látky by mala byť stanovená k celku zaistenej látky, teda k zmesi heroínu, kofeínu a paracetamolu, a teda by nemala vychádzať z absolútnej, resp. čistej hodnoty heroínu v uvedenej zmesi. Obvinený sám v dovolaní uvádza, že Trestný zákon pojem „absolútny heroín“, resp. vo všeobecnej rovine skôr „absolútna omamná látka“ nepozná. Trestný zákon vo svojich ustanoveniach (§ 135 Tr. zák., § 171 Tr. zák. a § 172 Tr. zák.) používa výlučne pojem „množstvo psychotropnej látky“ (porovnaj s rozsudkom najvyššieho súdu z 27. júla 2016, sp. zn. 6 Tdo 75/2015, alebo aj s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 13. mája 2010, sp. zn. 4To/65/2010).

Konajúce súdy v predmetnej trestnej veci teda správne vychádzali z celkovej hmotnosti zaistenej omamnej látky, ktorá v súhrne predstavovala hmotnosť 75,034 gramov v hodnote 3 751,70 €.

Dovolací súd opätovne pripomína svoju viazanosť skutkovými zisteniami v zmysle dikcie vtedy za bodkočiarkou ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a teda aj údajmi o hmotnosti a cene omamnej látky v predmetnom prípade. V súvislosti s konštatáciou správneho ustálenia rozsahu trestnej činnosti, postupom podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. (viď R 120/2014, ale aj rozsudky najvyššieho súdu z 27. novembra 2012, sp. zn. 4 Tdo 32/2012, z 30. marca 2016, sp. zn. 6 Tdo 66/2015, či uznesenie najvyššieho súdu z 30. januára 2019, sp. zn. 6 Tdo 82/2017), si však dovolací súd dovoľuje poukázať, že okresný súd pri výpočte hodnoty zaistených látok vychádzal z odborného vyjadrenia Národnej kriminálnej agentúry, Prezídia Policajného zboru z 13. júla 2015. Z tohto vyplýva, že hodnota 1 gramu omamnej látky heroín v 3. štvrtroku 2015 v Bratislavskom kraji predstavovala rovnú sumu 50 €. Násobok súhrnnej hmotnosti zaistenej omamnej látky uvedenou sumou tvorí hodnotu tejto látky obsiahnutú v skutkovej vete, a tým súčasne potvrdzuje správnosť vyššie uvedeného postupu kvantifikácie činu. Opodstatnenosť kvalifikačného znaku podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. je teda v tomto prípade daná tým, že obvinený sa dopustil trestnej činnosti v sume 3 751,70 €, a teda vyššej, ako je desaťnásobok malej škody v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. (aspoň 2 660 €).

Rešpektujúc závery predchádzajúceho odseku, tak uvádzanie počtu obvykle jednorazových dávok drogy v zmysle § 135 Tr. zák. do znenia skutku stráca na význame, keďže tento údaj, resp. ustanovenie, sa vzťahuje výlučne na právnu kvalifikáciu skutku ako trestného činu podľa § 171 Tr. zák., a teda pre vlastnú potrebu. Toto pochybenie však nemalo vplyv na správne posúdenie právnej kvalifikácie skutku, ako je uvedené vyššie, a teda ani dopad na naplnenie niektorého z dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ obvinený v kontexte skôr uvedenej námietky spochybnil legitimitu odborného vyjadrenia Národnej kriminálnej agentúry, Prezídia Policajného zboru, tak v tomto ohľade dovolací súd uvádza, že táto výhrada stojí celkom mimo rámec dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Túto okolnosť navyše obvinený nenamietol najneskôr v konaní pred odvolacím súdom v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. Dovolací súd však v súlade so svojou rozhodovacou činnosťou, pre úplnosť dodáva, že len skutočnosť, že pôvodcom dôkazného prostriedku je policajný útvar, z neho plynúci dôkaz automaticky nediskvalifikuje (uznesenia najvyššieho súdu z 20. februára 2018, sp. zn. 2 Tdo 51/2017, 30. januára 2019, sp. zn. 6 Tdo 82/2017). Legitimitu takéhoto zdroja informácií vo svojich rozhodnutiach opakovane potvrdil aj Ústavný súd Slovenskej republiky (bližšie viď uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. júla 2012, sp. zn. II. ÚS 228/2012, z 21. januára 2015, sp. zn. I. ÚS 30/2015, 4. septembra 2018, sp. zn. III. ÚS 335/2018).

Nad rámec uplatneného dovolania, z hľadiska štylizácie znenia skutku, najvyšší súd dodáva, že v ňom nemožno odkazovať na znalecké posudky či odborné vyjadrenia a podobne, nakoľko ide vždy o záver súdu. Spôsob, akým súd dospel k skutkovým zisteniam, uvedením zdroja informácie, konajúci súd

vyjadří až v odôvodnení rozhodnutia (uznesenie najvyššieho súdu z 30. januára 2019, sp. zn. 6 Tdo 82/2017). Ani táto nenamietnutá okolnosť však nezakladá žiaden z dovolacích dôvodov taxatívne upravených v Trestnom poriadku.

Nakoľko najvyšší súd dovolanie obvineného odmietol, ako je uvedené vo výrokovej časti toho rozhodnutia, k akceptácii jeho žiadosti o odklad, resp. prerušenie výkonu trestu odňatia slobody až do rozhodnutia dovolacieho súdu v zmysle druhej vety § 380 ods. 4 Tr. por. nebol dôvod; osobitné rozhodnutie sa v tomto prípade nevydáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.